

A Feld-bódé meg egy községi üzem

A községi üzemet nem szeretik, de Feld ur magánüzletét szívesen pénzelik a főváros urai.

Ez a két dolog: a községi üzem meg a Feld ur városligeti bódéművészetének a városi szubvencionálása a pénzügyi bizottság pénteki ülésén került össze. A tanács községi közüző-üzemet és cementlap-gyárat akar létesíteni: ez nem kell a város derék urainak és iparkodnak az ügyet halogatással megakasztani, mert hát az uzsoraszerű szent magánprofitot meg kell védelmezni. A tanács Feld ur magánvállalatát közpénzekből további évi 12.000 koronával akarja támogatni (miután eddig már százezrekkel támogatta); ezt a tanácsi előterjesztést a múlt héten a bizottság levette a napirendről, vagyis visszautasította; most ugyanaz a bizottság — miután időközben a kellő házalások és cimborai megdolgozások megtörténtek — az előterjesztést elfogadta. Egy utolsó rendű magánvállalatot közpénzből támogatnak a derék városatyák. Egy olyan magánvállalatot, amelynek a megszűnését senki sem bánna,

mert hiszen — a Feld-bódé tátongó üressége bizonyítja — a Feldék „művésze” az ördögnek sem kell. De hát — szép kérésre — miért ne ajándékozzanak egy kis közpénzt az öreg cimborának? Ha a saját zsebükről volna szó, akkor persze nem lennének olyan bőkezűek.

A jámbor adófizető még azt kérdezhetné: Hogyan hozhatott a bizottság egyazon ügyben egymásután kétszer határozatot, még pedig ellentétes határozatot? Hát így: a múlt héten levették az ügyet a napirendről, most meg azt mondják, hogy csak elhalasztották.

A két ügyet a következő — városi házi szellemü — tudósítás ismerteti:

A pénzügyi bizottság pénteken délelőtt gróf Festetich Géza tanácsos elnöklésével ülést tartott. A tárgysorozaton ugyan 49 pont szerepelt, de csak kettő volt olyan, amely nagyobb vitára szolgáltatott okot.

Az egyik Feld Zsigmond szinigazgatónak ismert ügye volt, aki színháza részére hat évre folytatólag évi 12.000 korona segélyt kért. A pénzügyi bizottság legutóbb tartott ülésén e kérdés tárgyalását tudvalevően el-

halasztotta (?) oly célból, hogy tájékozódjék abban az irányban, mely célokra kell Feldnek ez a segély. Ma azután a bizottságot fölvilágosították s megismertették azokkal a körülményekkel, amelyek indokoltá teszik a színház segélyezését. A szociálpolitikai ügyosztály többek között rámutatott arra, hogy Feld Zsigmond a színházát állandó színházzá alakította át és többet költött az átépítésre, mint amennyire kötelezve volt. Tette ezt abban a föltevésben, hogy a színházat negyven évig háborítatlanul használni fogja és abban a hitben, hogy a főváros nem fogja tőle megvonni az anyagi segítséget. Különben is Feld Zsigmondot a fővárossal szemben oly köztartozások terhelik, amelyek fölérnek a szubvenció összegével. Régebbi tartozásai is vannak Feldnek, úgy, hogy ő a szubvencióból tulajdonképpen semmit sem fog kapni. Herzog Péter báró, bár nem szívesen, megszavazza ugyan még hat évre a szubvenciót, de azt kívánja, hogy figyelmeztessék Feldet, hogy ez a segélyezés a végtelenségig mégsem mehet. Szabó József azt a kikötést kívánta fölvetetni, hogy a szubvenciót csak addig folyósítja a főváros, amíg Feld Zsigmond áll a színház élén. Az elnök szerint ez a kikötés keresztülvihető, mert a főváros nem Feld személyét, hanem a színházat segélyezi. Feleki Béla a kényszerhelyzet hatása alatt megszavazza a szubvenciót és rámutat arra, hogy a hiba tulajdonképpen ott van, hogy kezdetben nem jártak el ebben a kérdésben kellő körültekintéssel. A bizottság hozzájárult a szubvenció megszavazásához.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző

Cím A Feld-bódé meg egy községi üzem.

Forrás: Népszava.

Bp.

(Hely)

1912 X/5

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Budapesti Szikla

Idő

"1912"

Személy

A másik ügy, amely vitát provokált, az utépitési és csatornázási ügyosztálynak az az előterjesztése volt, amellyel 280.000 korona költséggel egy községi közüző és ezzel kapcsolatban cementlapok gyártására szolgáló telepet óhajt városi kezelésben létesíteni. Ebben a kérdésben elsőnek Szabó József szólalt föl, aki kijelentette, hogy csak a közérdekű monopóliumszerű vállalatok házikezelésbe vételét tartja helyesnek és azt igyekezett bizonyítani, hogy a közüzőtelep hatósági kezelésben drágább lesz, mintha azt magántevékenység látja el. Fock Ede tanácsos hosszabban reflektál Szabó fölshozására és kifejtette, hogy ha a kommunizálás valahol indokolt, ugy ezen a téren okvetlenül az, mert a ma létező gyárak monopóliumszerűen üzik ezt az ipart. Részletesen ismertette azokat az okokat, amelyek az ügyosztályt arra birták, hogy ily közüzőtelep létesítésére tegyen előterjesztést és megismertette a bizottsággal, hogy mekkora megtakarítással járna a fővárosra nézve e telep üzembhelyezése. Herzog Péter báró a mai súlyos pénzviszonyok között óvatosságra int. Minthogy a dolgot így egyszerű hallásra nem lehet lelkiismeretesen elbirálni, indítványozta, halasszák el tízennégy napra ez ügy tárgyalását, addigra nyomassák ki az előterjesztést és küldjék meg a pénzügyi bizottság tagjainak, Feleki Béla dr. és az elnöklő tanácsos hozzászólása után a bizottság magáévá tette Herzog Péter báró halasztó indítványát.